

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 350/2011-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. novembra 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa o sťažnosti spoločnosti B., a. s., B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. G., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Cb 174/05 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti B., a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Cb 174/05 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Spoločnosti B., a. s., **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré **j e** Okresný súd Bratislava V **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Spoločnosti B., a. s., priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 392,73 € (slovom tristodeväťdesiatdva eur a sedemdesiattri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyňi JUDr. E. G., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 350/2011-18 z 10. augusta 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti B., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Cb 174/05.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že žalobným návrhom podaným okresnému súdu 28. júna 2005 sa sťažovateľka domáhala, aby okresný súd vydaním platobného rozkazu zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 801 673 Sk s prísl. z titulu nezaplatenia lízingovej splátky za kúpu osobného motorového vozidla. Z dôvodu podania odporu proti platobnému rozkazu okresného súdu sp. zn. 26 Rob 114/05 z 11. októbra 2005 žalovaným v 2. rade, ako aj z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu žalovanému v 1. rade, ktorý sa zdržiava na neznámom mieste, okresný súd predmetný platobný rozkaz zrušil a vo veci ďalej koná pod sp. zn. 22 Cb 174/05. Podľa tvrdení sťažovateľky okresný súd v tejto jej veci aj napriek sťažnosti adresovanej predsedovi okresného súdu nekoná, resp. koná so zbytočnými prietahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty a oddŕaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Pojednávanie v tejto veci sa konalo dňa 15. 02. 2007, na ktorom právny zástupca odporcu v 2. rade skonštatoval, že vzhľadom na nemožnosť komunikácie s odporcom v 1. rade od januára 2006, žiada pojednávanie odročiť a predvolať odporcu v 2. rade aby sa vyjadril k okolnostiam uzavierania ručiteľského záväzku a spochybnil ručiteľský záväzok z dôvodu zmätočnosti.

Posledné pojednávanie v tejto veci sa konalo dňa 04. 04. 2007, ktoré bolo odročené na neurčito, s tým, že sa čaká na odpoveď sociálnej poisťovne (podľa poznámok v spise). ...

Dňa 03. 03. 2008 sme poslali na Okresný súd Bratislava V urgenciu v tejto veci, s odôvodnením, že sa vo veci od nariadenia posledného pojednávania, to je odo dňa 04. 04. 2007 nekonalo a žiadali sme tiež o vytýčenie pojednávania. ...

Do dnešného dňa sa v tejto veci nekonalo, ani nebolo vytýčené pojednávanie, čo bude už v apríli 2011 päť rokov od posledného pojednávania. ...

Okresný súd nám listom zo dňa 01. 04. 2011 na našu sťažnosť odpovedal kde uviedol, že v tejto veci vytýčil termín pojednávania na deň 01. 06. 2011 a uznal že vo veci nebolo konané plynulé.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Právo navrhovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov, podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní sp. zn. 22 Cb 174/2005 Okresným súdom Bratislava V porušené.

Okresnému súdu Bratislava V sa prikazuje, aby v konaní sp. zn. 22 Cb 174/2005 ďalej plynulé konal bez zbytočných prieťahov.

Navrhovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť navrhovateľovi do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava V je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 1.065,47 € na účet jeho právneho zástupcu... do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr 3498/2011 z 11. októbra 2011 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 26. októbra 2011.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom v skúmanom konaní uviedol:

„Potvrdzujem, že vo veci bola podaná sťažnosť aj predsedovi okresného súdu dňa 29. 3. 2011 (Spr.2020/2011), predseda súdu v odpovedi konštatoval, že vo veci nebolo konané plynule.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že problémom v konaní bola hlavne tá skutočnosť, že neboli známe adresy odporcov, ktorým súd nakoniec ustanovil opatrovníka, čo malo vplyv na plynulosť konania.

Súhlasím s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zák. Národnej rady SR č.38/1993 Zb. zák. ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedla:

„Dňa 13. 10. 2011 nám bol doručený rozsudok Okresného súdu Bratislava V v tejto veci sp. zn.: 22 Cb 174/2005-156 zo dňa 14. 09. 2011, v ktorom súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi istinu 18.156,39 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne.

Tento rozsudok je ale pre nás v tejto chvíli bezpredmetný. Momentálne je pobyt oboch odporcov neznámy a nie je možné od nich vymáhať dlžnú sumu ani prostredníctvom súdneho exekútora. Sme presvedčení, že ak by Okresný súd Bratislava V konal plynulé a bez prieťahov bola reálna možnosť vymôcť nejaké finančné prostriedky minimálne od odporcu v 2. rade. ktorý reagoval aj na podaný platobný rozkaz odporom zo dňa 28. 10. 2005. Bohužiaľ dlhoročné prieťahy v súdnom konaní spôsobili, že obaja odporcovia sú momentálne neznámi a nie je možné vymáhať viac od nich dlžnú sumu vyplývajúcu z rozsudku.

Na základe týchto skutočností, sme presvedčení že naša sťažnosť je oprávnená a žiadame aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol v náš prospech.

Zároveň súhlasíme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania v tejto veci...“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou označeného základného práva zaručeného ústavou, ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené ústavou (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 22 Cb 174/05:

- 28. jún 2005 – okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľky, ktorým sa domáha vydania platobného rozkazu, ktorým by okresný súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 801 673 Sk s prísl. z titulu nedoplatku lízingovej splátky,
- 14. júl 2005 – okresný súd dopytom na CEPO zistoval miesto pobytu žalovaných,
- 4. august 2005 – okresnému súdu boli oznámené miesta pobytu oboch žalovaných,
- 17. august 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľku, aby zaplatila súdny poplatok za žalobný návrh,
- 19. september 2005 – sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za žalobný návrh,

- 11. október 2005 – okresný súd vydal v zmysle návrhu sťažovateľky platobný rozkaz sp. zn. 26 Rob 114/05,
- 17. október 2005 – okresnému súdu bola vrátená nedoručená zásielka s platobným rozkazom adresovaná žalovanému v 1. rade s poznámkou „*Adresát neznámy*“,
- 28. október 2005 – žalovaný v 2. rade podal proti platobnému rozkazu odpor,
- 7. november 2005 – okresný súd zrušil platobný rozkaz z dôvodu nemožnosti jeho doručenia žalovanému v 1. rade a súčasne previedol vec z registra „Rob“ do registra „Cb“ pod sp. zn. 22 Cb 174/05,
- 23. november 2005 – okresný súd dopytmi na CEPO zisťoval pobyt žalovaného v 1. rade a súčasne uznesením uložil žalovanému v 2. rade povinnosť zaplatiť súdny poplatok za ním podaný odpor (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. decembra 2005),
- 25. november 2005 – okresný súd zaslal odpor žalovaného v 2. rade na vyjadrenie sťažovateľke,
- 9. december 2005 – okresnému súdu bolo od CEPO doručené oznámenie o pobyte žalovaného v 1. rade,
- 5. január 2006 – okresný súd dopytmi v centrálnej evidencii väzňov, v Sociálnej poisťovni, ako aj na príslušnom OO PZ zisťoval pobyt žalovaného v 1. rade a súčasne požiadal príslušné OO PZ o sprostredkovanie doručenia zásielky s odporom žalovaného v 2. rade pre žalovaného v 1. rade,
- 17. január 2006 – okresnému súdu bolo oznámené, že žalovaný v 1. rade nie je vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby,
- 23. január 2006 – príslušné OO PZ oznámilo okresnému súdu, že žalovaný v 1. rade sa v mieste svojho bydliska nezdržiava a že sa nepodarilo zistiť aktuálne miesto jeho pobytu,
- 25. január 2006 – Sociálna poisťovňa oznámila okresnému súdu, že žalovaný v 1. rade nie je evidovaný v jej databáze od 31. decembra 2003,
- 14. február 2006 – okresný súd zistil, že žalovaný v 2. rade nezaplatil súdny poplatok za odpor,
- 17. február 2006 – okresný súd opätovne doručoval odpor žalovanému v 1. rade na adresu, na ktorú doručovalo aj príslušné OO PZ,
- 23. február 2006 – okresnému súdu bola vrátená nedoručená zásielka pre žalovaného v 1. rade s poznámkou „*Adresát neznámy*“,

- 10. marec 2006 – okresný súd uznesením ustanovil žalovanému v 1. rade opatrovníčku – zamestnankyňu okresného súdu,
- 13. marec 2006 – okresný súd doručoval opatrovníčke žalovaného v 1. rade žalobný návrh a tiež odpor žalovaného v 2. rade,
- 14. marec 2006 – sťažovateľka sa vyjadrila k odporu žalovaného v 2. rade,
- 2. október 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 7. február 2007,
- 7. február 2007 – pojednávanie bolo po vypočutí právneho zástupcu žalovaného v 2. rade odročené na neurčito pre účely opätovného predvolania neprítomných – sťažovateľky, jej právneho zástupcu, opatrovníčky žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade, ktorému sa nepodarilo doručiť predvolanie na pojednávanie, pretože si zásielku neprevzal v odbernej lehote,
- 15. február 2007 – okresný súd nariadil pojednávanie na 4. apríl 2007,
- 20. február 2007 – okresný súd dopytom na CEPO zisťoval pobyt žalovaného v 2. rade,
- 12. marec 2007 – sťažovateľka oznámila zmenu svojho právneho zastúpenia,
- 4. apríl 2007 – pojednávanie bolo bez meritórneho prerokovania veci odročené na neurčito s tým, že bude preverené miesto pobytu žalovaného v 2. rade,
- 26. apríl 2007 – okresnému súdu bolo z CEPO oznámené miesto pobytu žalovaného v 2. rade,
- 13. august 2007 – okresný súd dopytom v centrálnej evidencii väzňov zisťoval, či žalovaný v 2. rade nie je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody,
- 17. august 2007 – z centrálnej evidencie väzňov bolo okresnému súdu oznámené, že žalovaný v 2. rade nie je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody,
- 3. január 2008 – okresný súd dopytom na Sociálnu poisťovňu zisťoval informácie o žalovanom v 2. rade,
- 19. február 2008 – okresnému súdu bola doručená odpoveď zo Sociálnej poisťovne s tým, že žalovaný v 2. rade *„je dobrovoľne poistená osoba na dôchodkové poistenie“*,
- 5. marec 2008 – sťažovateľka urgovala nariadenie pojednávania,
- 31. marec 2011 – okresný súd e-mailom zisťoval u súdneho exekútora Mgr. J. miesto pobytu žalovaného v 2. rade, proti ktorému bola vykonávaná exekúcia v inej veci, pričom súdny exekútor obratom oznámil okresnému súdu, že miesto pobytu žalovaného v 2. rade

mu nie je známe, a napokon okresný súd nariadil pojednávanie na 1. jún 2011 s tým, že uznesením nariadil predvedenie žalovaného v 2. rade,

- 6. apríl 2011 – okresný súd žiadal príslušné OO PZ o predvedenie žalovaného v 2. rade na pojednávanie v zmysle uznesenia z 31. marca 2011 a súčasne okresný súd zmenil svoje uznesenie z 10. marca 2006 a žalovanému v 1. rade ustanovil za opatrovníčku inú zamestnankyňu okresného súdu,

- 12. apríl 2011 – okresný súd dopytom na úrade práce zisťoval, či sú žalovaní vedení v evidencii nezamestnaných, súčasne dopytmi v evidencii väzňov, v CEPO, ako aj v Sociálnej poisťovni zisťoval aktuálne informácie o oboch žalovaných,

- 20. apríl 2011 – opatrovníčka ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní a súčasne *„z opatrnosti namietala premlčanie všetkých nárokov uplatnených navrhovateľom“*,

- 26. apríl 2011 – okresnému súdu bola doručená správa z CEPO a z ústrednej evidencie väzňov,

- 4. máj 2011 – okresnému súdu bolo úradom práce oznámené, že žalovaný v 2. rade nie je a ani nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných,

- 6. máj 2011 – okresnému súdu bolo úradom práce oznámené, že žalovaný v 1. rade nie je a ani nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných,

- 9. máj 2011 – okresnému súdu bolo Sociálnou poisťovňou oznámené, že žalovaný v 1. rade nie je u nej evidovaný od 27. apríla 2011 a žalovaný v 2. rade od 30. júna 2003,

- 1. jún 2011 – právny zástupca žalovaného v 2. rade faxom ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávaní (poštou doručené 2. júna 2011), takže pojednávanie konané 1. júna 2011 bolo z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania odročené na 22. jún 2011,

- 2. jún 2011 – právna zástupkyňa sťažovateľky dodatočne faxom ospravedlnila ich neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu omylu v nariadenom termíne (poštou doručené 7. júna 2011), súčasne príslušným OO PZ bolo okresnému súdu oznámené, že predvedenie žalovaného v 2. rade nie je možné, pretože sa v mieste bydliska nezdržiava, a súčasne okresný súd ustanovil uznesením žalovanému v 2. rade opatrovníčku,

- 3. jún 2011 – okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby predložila listiny osvedčujúce žalovaný nárok sťažovateľky,

- 9. jún 2011 – opatrovníčka žalovaného v 2. rade ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní,
- 22. jún 2011 – pojednávanie bolo po vypočutí právnych zástupcov sťažovateľky a žalovaného v 2. rade odročené na 14. september 2001 z dôvodu nutnosti predvolania opatrovníčok oboch žalovaných,
- 14. september 2011 – okresný súd vyhlásil vo veci rozsudok.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť

súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Cb 174/05 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že z hľadiska predmetu skúmaného konania ide v danej veci o prípad štandardnej rozhodovacej súdnej praxe, pričom ani z hľadiska charakteru a rozsahu okresným súdom vykonaných procesných úkonov v danej veci nemožno toto konanie považovať za skutkovo či právne zložité. Zložitosť konania vo svojom vyjadrení nenamietal ani okresný súd.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka, resp. jej právna zástupkyňa nebola prítomná na dvoch pojednávaniach (7. februára 2007 a 1. júna 2011), pričom z neúčasti na jednom z nich sa síce ospravedlnili, avšak až dodatočne, t. j. potom, ako sa už pojednávanie uskutočnilo. Inak ústavný súd na strane sťažovateľky nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by jej bolo možné pričítať na ťarchu ako prekážku pre riadny procesný postup v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu viaceré obdobia absolútnej nečinnosti, a to od 14. marca 2006, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie účastníka konania k podanému odporu, do 2. októbra 2006, keď okresný súd nariadil vo veci pojednávanie, t. j. okresný súd bol nečinný viac ako 6 mesiacov. Ďalšie obdobie nečinnosti v trvaní viac ako 6 mesiacov ústavný súd zistil aj v období od 17. augusta 2007, keď bola okresnému súdu doručená odpoveď na jeho výzvu, do 3. januára 2008, keď okresný súd realizoval ďalšiu výzvu. Napokon okresný súd bol nečinný dlhšie ako 3 roky a 1 mesiac v čase od 19. februára 2008, keď bola okresnému súdu doručená odpoveď na jeho výzvu, do 31. marca 2011, keď okresný súd urobil vo veci ďalší procesný úkon na zistenie pobytu žalovaného v 2. rade.

Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd bol v danej veci absolútne nečinný viac ako 4 roky a 1 mesiac, pričom podľa ústavného súdu bol postup okresného súdu poznačený aj neefektívnymi úkonmi, keď napr. okresný súd až 3. júna 2011 žiadal od sťažovateľky, aby listinami osvedčila žalovaný nárok, aj keď konanie vo veci začalo ešte 28. júna 2005.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Cb 174/05 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. Vzhľadom na to, že okresný súd vyhlásil vo veci vedenej pod sp. zn. 22 Cb 174/05 rozsudok, čím vykonal jemu v prvostupňovom konaní všetky prípustné procesné úkony, ústavný súd v tomto procesnom štádiu nepovažoval za potrebné prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov [§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde. Podľa zásad spravodlivosti ústavný súd prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu, najmä na zistené dlhodobé prietahy v konaní dôsledkom nečinnosti okresného súdu, ako aj na podiel sťažovateľky, pričom považoval za primerané priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Sťažovateľka tiež žiadala o úhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou, ktorá si ich uplatnila v sume 1 065,47 €.

Ústavný súd pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 je 123,50 € a hodnota režijného paušálu je 7,41 €.

S poukazom na výsledok konania sťažovateľke vznikol nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2011 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) v sume 392,73 € vrátane režijného paušálu, tak ako to je uvedené v bode 3 výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2011